

Men når vi ikke kender nok til behandlingsmetoden, har jeg svært ved at anbefale den eller give den det blå stempel, det er at indstille paragrafferne og dermed lovforslaget til vedtagelse. Men som tidligere sagt: Vi må se nærmere på det her under udvalgsarbejdet.

Så er der opbevaringstiden for de befrugtede æg. Det er omstændeligt for kvinden at gennemgå den hormonkur, man skal igennem, hvor der tages nogle ekstra æg ud, og mange mener derfor, at vi skal kunne opbevare dem længere end i det ene år, vi gør det nu, og som lovforslaget lægger op til, at vi fortsat skal gøre. Det er selvfølgelig også et svært spørgsmål at tage stilling til, men når man nu har fået ét barn, så er man ikke barnløs længere, og spørgsmålet er så, om denne lov skal gælde for andre end barnløse.

Jeg er af den opfattelse, at vi kun bør nedfryse de befrugtede æg ét år, og ønsker man sig brændende barn nr. to, må man også være villig til at gennemgå hormonkur nr. to, men jeg indrømmer, at det er svært at give et rationelt svar på, hvorfor nedfrysningstiden kun bør være 1 år.

Det er tanken om det kunstige, der skræmmer mig, hvor man 2 eller 3 år efter, at ægget er blevet nedfrosset, tager det frem igen og sætter det op i livmoderen. Man kan spørge sig selv, om æggene er i god nok stand. De fødevarer, vi fryser ned, kan jo ikke engang holde sig så lang tid. Kan befrugtede æg det?

De børn, der er blevet skabt på nedfrosne æg, der har ligget længere end ét år, er jo ikke vokset op endnu, de er ikke blevet teenagere, og de har ikke selv forsøgt at få børn, så vi ved altså ikke ret meget om det. Men nogle i den konservative gruppe har givet udtryk for, at man muligvis godt kunne tillade en længere nedfrysning.

Den tredje store krumtap i forslaget handler om kvindens alder. Loven giver mulighed for, at kvinder skal kunne befrugtes kunstigt op til klimakteriet, men når kvinders alder er over 45 år, er der en væsentlig øget risiko for komplikationer i forbindelse med graviditet samt fosterskader. Der er således flere sene aborter, dødfødsler, børn med lav fødselsvægt eller andre svagheder. I Det Konservative Folkeparti er hovedparten af gruppens medlemmer derfor indstillet på, at Sundhedsstyrelsens vejledning, der gælder i dag, ophøjes til lov, således at kunstig befrugtning ikke tilbydes kvinder, der er over 45 år.

Til sidst vil jeg opfordre sundhedsministeren til at give lidt mere information om de spørgsmål, hvor man ved der er problemer. Det kan simpelt hen ikke passe, at vi får vores informationer fra tilfældige breve. Hvis man i Sundhedsministeriet ved, at der er visse ting, som Folketinget bør vide for at kunne træffe sine beslutninger, så bør man oplyse om dem. Jeg beder derfor om, at der afholdes et antal møder, hvor der orienteres om de centrale problemstillinger, for man kan jo ikke stille de rigtige spørgsmål uden at have den rigtige baggrund for det.

Margrete Auken (SF):

Det er lige sin sag at skulle forholde sig til det her midt i en rockerkrig, men det er jo vilkårene her i huset, og jeg vil beklage, at jeg ikke i detaljer kan sige, hvor vi helt specifikt vil sætte ind. Jeg kan dog sige, at den maskinstormerholdning, som vi havde i SF sidste gang, har vi fuldbefarne stadig væk. Vi synes ærlig talt, at der er meget hutlihej i det her, og vi synes helt generelt, at vi skal være langt, langt mere restriktive, end ministeren og – frygter jeg – flertallet lægger op til.

Egentlig synes jeg slet ikke, at det haster med at få denne her lov, for når man går efter, hvad det er, ministeren vil forbyde, så er det det, jeg kalder monsterforskningen. Der er meget lidt af det, der bliver forbudt, som der overhovedet er nogen, der har lyst til at gøre. Der, hvor man går ind og siger, at nu laver vi noget, der er restriktivt, er inden for det monsteragtige. Det eneste sted, hvor loven er restriktiv i forhold til, hvad der sådan er i gang, er i spørgsmålet om nedfrysningstiden for befrugtede æg. Alt det andet er simpelt hen så slapt, som det overhovedet kan blive. Tøjet er så stort, at man ikke på noget tidspunkt kan vokse ud af det, hvis det sådan er almindelige mennesker, der skal forholde sig til det her.

Jeg husker også fra vores sidste behandling af lovforslaget, at det stort set var sådan, at når noget blev svært, hvis det ikke bare kunne afvises hende i monsterenden, men blev etisk svært, så var svaret hele tiden, at det må amterne afgøre. Man lagde det altså ud til en medicinsk vurdering af, om det her var pengene værd osv. Men at vi i de svære spørgsmål skulle komme ind med noget ja og noget nej, mente ministeren, og det tror jeg i og for sig stadig væk hun mener, skulle ligge Folketinget fjernt.